

UZASADNIENIE

Strona powodowa DoFu Sp z.o.o. z siedzibą w B. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 6 332,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 6 147,89 zł liczonymi od dnia 26 października 2021 r. oraz kosztów postępowania według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wyjaśniła, że na skutek wypadku drogowego w dniu 12 sierpnia 2021 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) będący w tym okresie własnością poszkodowanego R. F.. Strona powodowa podała, że likwidację szkody przeprowadziła strona pozwana. Likwidator przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 4 010,59 zł brutto. Poszkodowany nie zgadzając się z decyzją ubezpieczyciela zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji wysokości szkody, według której szkoda została oszacowana na kwotę 10 158,48 zł. Strona powodowa twierdziła, że dochodzone roszczenie stanowi różnicę pomiędzy kwotą należną wraz z kosztem wykonania prywatnej kalkulacji szkody a wypłaconą kwotą odszkodowania, tj. 6 332,39 zł, a wierzytelność nabyła od poszkodowanego na mocy umowy cesji.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Strona pozwana wskazała, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku oraz że w ramach likwidacji szkody wypłaciła stronie pozwanej kwotę 4 010,59 zł brutto. Strona pozwana podała, że: zaproponowała poszkodowanemu organizację naprawy pojazdu w warsztacie należącym do sieci warsztatów z nią współpracujących, z czego poszkodowany nie skorzystał; kwestionuje wartość dowodową prywatnej kalkulacji powoda, a także zasadność kosztów jej sporządzenia, który nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą, a nadto roszczenie powoda w zakresie odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 sierpnia 2021 r. w wyniku wypadku drogowego uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) będący w tym okresie własnością poszkodowanego R. F.. Sprawca posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pod numerem akt szkodowych (...), ubezpieczyciel ustalił i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu w wysokości 4 010,59 zł brutto.

Okoliczności bezsporne

Poszkodowany zlecił prywatną kalkulację szkody. W prywatnym kosztorysie wykonanym w systemie (...) z dnia 7 października szkoda w pojeździe marki C. (...) o nr rej. (...) powstała w wyniku zdarzenia została wyliczona na kwotę 10 158,48 zł. Koszt zlecenia kalkulacji wyniósł 184 zł.

Dowód: prywatny kosztorys – k. 17-20, faktura nr (...) – k. 25.

Poszkodowany R. F. był pierwszym właścicielem pojazdu w Polsce. Samochód został sprowadzony z W. w bardzo dobrym stanie. Przed zdarzeniem posiadał rysę na prawym tylnym błotniku. W dniu szkody pojazdem kierował syn poszkodowanego. Do zdarzenia doszło z winy innego kierowcy podczas manewru wyprzedzania. Kierowca uciekł z miejsca zdarzenia. W pojeździe wszystkie części były oryginalne. Wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie nie wystarczyło na naprawę pojazdu z użyciem oryginalnych części. Poszkodowany nie zdecydował się na naprawę pojazdu w warsztacie zaproponowanym przez stronę pozwaną ze względu na brak zaufania do nieznanym mu mechaników. Poszkodowany zbył samochód za cenę niższą niż pojazd bezwypadkowy.

Dowód: zeznania świadka R. F. – k. 52-52 verte

Strona powodowa na podstawie umowy cesji z dnia 4 listopada 2021 r. nabyła wierzytelność przysługującą R. F. względem strony pozwanej w postaci prawa do żądania zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej za naprawienie szkody z dnia 12 sierpnia 2021 r. na pojeździe marki C. (...) o nr rej. (...).

Dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 21-22.

Z opinii biegłego sądowego T. G. wynika, że wykonana zgodnie z technologią zalecaną przez producenta naprawa przywróciłaby pojazdowi założone właściwości techniczno-eksploatacyjne oraz walory estetyczne. Biegły w kalkulacji uwzględnił stawkę za prace blacharsko-mechaniczne oraz lakiernicze równą kwocie 100 zł/1 rbg.

Wysokość kosztów naprawy w technologii przewidzianej przez producenta samochodu z użyciem części oryginalnych, biegły oszacował na kwotę 10 227,19 zł brutto (kalkulacja (...)61/23 z dnia 27 lipca 2023 r.).

Z załączonego do opinii raportu optymalizacji części wynika brak możliwości zakupu części tzw. alternatywnych w jakości (...), wobec czego nie było możliwości przywrócenia pojazdu z ich zastosowaniem.

Koszt naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych oraz wybranych części alternatywnych w jakości P biegły oszacował na kwotę 7 202,03 zł brutto (kalkulacja (...)61/23/A z dnia 27 lipca 2023 r.).

Koszt naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych używanych biegły oszacował na kwotę 6 874,53 zł brutto (kalkulacja (...)61/23/B z dnia 27 lipca 2023 r.).

Koszt naprawy oszacowany przez stronę pozwaną w wysokości 4 010,19 zł nie wystarczyłby na naprawę samochodu przywracającą jego stan sprzed zdarzenia. Strona pozwana w kalkulacji uwzględniła zaniżoną stawkę roboczogodziny w wysokości 50 zł netto oraz ceny części alternatywnych nie dokumentując, że uszkodzone, zamontowane w pojeździe w chwili szkód części były inne niż oryginalne.

Stwierdzona została wcześniejsza wada przedniego zderzaka wobec czego biegły uwzględnił potrącenie 50% kosztów naprawy.

Dowód: opinia sądowa biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków i kosztorysów T. G. z załącznikami – k. 67 -100

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W przedmiotowej sprawie poza sporem był fakt zaistnienia w dniu 12 sierpnia 2021 r. kolizji, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) o nr rej. (...), będący w tym okresie własnością R. F..

Strona pozwana przyznała, że w ramach postępowania likwidacyjnego wypłaciła odszkodowanie w kwocie 4 010,19 zł.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu Kodeksu Cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządono (361 § 2 k.c.).

Rozstrzygając sprawę sąd zgodnie z wnioskami stron dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych, kalkulacji warsztatowej, analizy rachunków, kosztorysów T. G.. Biegły nie przeprowadził oględzin, gdyż uszkodzony sprzedał pojazd. Opinia została sporządzona w oparciu o dokumentację i fotografie sporządzaną przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym prowadzonym pod numerem akt szkodowych (...).

Z opinii biegłego sądowego wynika jednoznacznie, że koszt naprawy umożliwiający przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 12 sierpnia 2021 r., przy uwzględnieniu technologii przewidzianej przez producenta i zastosowaniu średniej stawki wynoszącej 100 zł za roboczogodzinę w warsztatach blacharsko – mechanicznych i lakierniczych na rynku lokalnym dla miejsca zamieszkania uszkodzonego wynosi 10 227,19 zł brutto. Sąd oparł się na tej wartości uznając, że taki jest koszt naprawy pojazdu uszkodzonego.

Biegły dokonał również kalkulacji uwzględniając dostępne części w jakości P na kwotę 7 202,03 zł. Przy czym biegły wskazał, że występujące w obrocie handlowym części o oznaczeniu jakościowym P mogą nie zapewnić w pełni walorów jakościowych oraz nie przywrócić w pełni walorów estetycznych. Zainstalowanie w pojeździe części zamiennych produkowanych przez podmiot inny niż uznany przez producenta danej marki, łączy się z ryzykiem i problemami przy dalszej pracy pojazdu, czy też problemami przy montażu takich części. Specjaliści zwracają uwagę, iż części alternatywne produkowane są zazwyczaj z materiałów niższej jakości oraz przy zastosowaniu innych (niż producenckie) technologii. Szybciej ulegają one korozji i cechują się mniejszą trwałością, nie leżą właściwie w wykrojach i przetłoczeniach. Wady te nie muszą ujawnić się zaraz po naprawie samochodu ale dopiero w trakcie późniejszej eksploatacji.

Zgodnie z twierdzeniem biegłego, do naprawy mogą być wykorzystane części oryginalne używane, które można zakupić na rynku części używanych oferowane przez różne podmioty zajmujące się obrotem częściami używanymi. Biegły wykonał kalkulację uwzględniając części używane tzn. błotnik przedni, lewy, zderzak przedni, lewe lustro wsteczne, osłonę wnęki koła. Pozostałe części są częściami wykonanymi z tworzyw sztucznych i odzyskanie ich w trakcie demontażu w stanie umożliwiającym ponowny montaż jest wątpliwe i nie zapewni skutecznej naprawy. Koszt naprawy w takim wariantcie biegły oszacował na kwotę 6874,53 zł brutto. Dodał natomiast, że wadą naprawy z wykorzystaniem części używanych jest to, że w trakcie zamawiania na „odległość” warsztat nie jest w stanie ustalić faktycznego stanu technicznego danej części np. czy dany element nie był uprzednio naprawiany co możliwe jest dopiero po sprowadzeniu części do warsztatu oraz to, że dokonuje się zakupu części niewiadomego pochodzenia.

Zgodnie z opinią biegłego zastosowanie części oryginalnych zapewni przywrócenie założonych przez producenta własności techniczno-eksploatacyjnych oraz bezpieczeństwa i komfortu jazdy osób poruszających się pojazdem. Strona pozwana w żaden sposób nie udokumentowała, że uszkodzone zakwalifikowane do wymiany części były inne niż oryginalne. Wskazać należy, że rzeczą strony pozwanej było takie przeprowadzenie oględzin w toku postępowania likwidacyjnego, by ustalić te kwestie. Rzeczoznawca powołany do przeprowadzenia tej czynności winien określić, czy pojazd miał zamontowane części oryginalne, czy też nie.

Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii biegłego T. G., które została sporządzona w sposób fachowy, rzetelny i wyczerpujący.

Strona pozwana nie wykazała, by w samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) w chwili zdarzenia zamontowane były części inne niż oryginalne z logo producenta. Strona pozwana opracowała wycenę szkody w wysokości 4 010,19 zł, zaś w opinii biegłego sądowego wycena wyniosła o 6 217,00 zł więcej (przy zastosowaniu części oryginalnych). Zatem uznać należy, że strona pozwana znacząco zaniżyła należne odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe uszkodzonego.

Sąd opierając się na opinii biegłego, uznał że należne odszkodowanie winno wynosić 10 227,19 zł, a więc uwzględniać użycie do naprawy części oryginalnych, skoro użycie właśnie takich części pozwoli przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia.

Chybione są zarzuty strony pozwanej co do uprawnienia (...) S.A. do wskazania warsztatu, z którym ubezpieczyciel współpracuje, a jeśli poszkodowany nie skorzysta z tej opcji, do ograniczenia wysokości odszkodowania. Strona pozwana wbrew obowiązującym przepisom narzuca poszkodowanemu sposób likwidacji szkody, choć z art. 363 § 1 k.c. wynika wprost, że takie uprawnienie leży po stronie poszkodowanego. W żadnej mierze nie sposób uznać tego za przyczynianie się do zwiększenia szkody.

Poszkodowany nie miał obowiązku naprawy uszkodzonego pojazdu. Fakt jego sprzedaży nie miał żadnego znaczenia dla ustalenia wysokości należnego odszkodowania.

W pojeździe doszło do częściowej szkody, wobec czego wniosek strony pozwanej z dnia 23 sierpnia 2023 r. o uzupełnienie opinii przez biegłego T. G. (k. 99) o ustalenie wartości pojazdu przed i po szkodzie należało oddalić przede wszystkim jako bezzasadny, a ponadto zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania. Strona pozwana mogła złożyć wniosek w tym zakresie odpowiednio wcześniej. Ustalenie wysokości odszkodowania uwzględniając różnicę wartości pojazdu przed szkodą i po szkodzie dokonuje się w przypadku zaistnienia całkowitej szkody w pojeździe.

Między zdarzeniem, a szkodą w postaci poniesionych kosztów prywatnej kalkulacji zachodzi związek przyczynowo skutkowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Gdyby poszkodowanemu szkody nie wyrządzono, nie musiałby on zlecać wykonania kosztorysu. Wskazać należy, że strona pozwana rażąco zaniżyła wysokość wypłaconego odszkodowania i nie pozwalało ono przywrócić pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, toteż niezbędne było sporządzenie opinii prywatnej, aby ustalić czy zasadnym będzie wystąpienie na drogę sądową w celu dochodzenia dalszego odszkodowania. Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, poszkodowanemu należał się zwrot kosztów zlecenia w wysokości 184,50 zł brutto. Co do zasadności dochodzenia kosztów takiej wyceny wypowiedział się również Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 2 września 2019 r. w sprawie III CZP 99/18.

Skoro należne odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe powinno wynosić 10 227,19 zł, a strona pozwana wypłaciła 4 010,19 zł, to roszczenie pieniężne strony powodowej z tego tytułu wynosiło 6 217,00 zł. Należało więc zasądzić od strony pozwanej na rzecz strony powodowej pełną żądaną kwotę wynoszącą 6 147,89 zł z tytułu szkody w pojeździe oraz 184,50 zł z tytułu kosztów prywatnego kosztorysu, łącznie 6 332,39 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, sąd zgodnie z żądaniem zasądził na rzecz powódki dopłatę odszkodowania za szkodę w pojeździe wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 października 2021 r. Ubezpieczyciel wydał decyzję o wypłacie odszkodowania w dniu 25 października 2021 r. Termin 26 października 2021 r. wskazany w pozwie mieści się w ustawowych granicach wynikających z art. 817 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, a więc zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. stronie powodowej należą się odsetki za czas opóźnienia ale w zakresie wskazanym w pozwie. Nadmienić wypada, że skoro zgłoszenie szkody nastąpiło 20 sierpnia 2021 r. to strona pozwana pozostawała w opóźnieniu od 20 września 2021 r. Uzasadniało to zatem uwzględnienie w całości terminu początkowego biegu odsetek wskazanego przez stronę powodową.

O kosztach procesu sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i przyznał stronie powodowej całość żądanych kosztów procesu. Na zasądzoną od strony pozwanej na rzecz strony powodowej w pkt II. sentencji wyroku kwotę 3 017 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania składają się następujące należności: 400 zł – opłata sądowa od pozwu, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 800 zł – część wynagrodzenia biegłego sądowego pobrana z wpłaconej zaliczki i kwota 1800 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej w osobie radcy prawnego – na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z § 15 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.